

Redegørelse om regional udviklingsstrategi

(Forman for Naalakkersuisut samt medlem af Naalakkersuisut for udenrigsanliggender)

Forelæggelsesnotat

(Formanden for Naalakkersuisut)

På Naalakkersuisuts vegne skal jeg hermed forelægge redegørelse om regional udviklingsstrategi, som er blevet til i nært samarbejde med især kommunerne.

Jeg vil derfor også benytte lejligheden til at takke for den gode samarbejdsånd, der har været i arbejdet omkring redegørelsen. Dette gælder såvel i forhold til kommunerne og KANUKOKA som til uddannelsesinstitutionerne og forskellige interesseorganisationer, herunder arbejdsmarkeds parter, KNAPK, IMAK og KANUNUPE.

Det betyder i sagens natur ikke, at alle bidragsydere og interessenter er 100 % enige i alt i denne redegørelse. Redegørelsen er derfor heller ikke en laveste fællesnævner for, hvad deltagerne i processen omkring den regionale udviklingsstrategi har af ønsker til den fremtidige udvikling. Den er et forsøg på at gøre status på arbejdet med den regionale udviklingsstrategi på nationalt og kommunalt niveau og udstikke nogle vigtige pejlemærker, for det arbejde, der ligger foran os.

Herunder opridser redegørelsen nogle af de store udfordringer og muligheder vort samfund står over for samlet set, og hvordan disse foreslås håndteret via nationale og kommunale indsatser. Redegørelsen indeholder ikke færdige overvejelser på alle områder. Vi skal arbejde videre med at konkretisere, prioritere og planlægge den videre indsats.

Naalakkersuisut ser det derfor som meget værdifuldt, at Inatsisartut nu får lejlighed til at drøfte den regionale udviklingsstrategi og komme med sine tilkendegivelser. De vil naturligvis indgå i det videre arbejde, herunder forarbejdet til FFL 2012.

Den regionale udviklingsstrategi bygger blandt andet på en række tidligere arbejder, ligesom den skal kunne samle op på kommende politisk vedtagne initiativer i forlængelse af eksempelvis Skatte- og Velfærdskommissionens og Transportkommissionens betænkninger.

Derfor forventer Naalakkersuisut at udarbejde en årlig redegørelse til Inatsisartut omkring fremdrift og mål i den regionale udviklingsstrategi for at følge effekten af indsatsen og så vidt muligt skabe enighed omkring de store linjer i udviklingen.

Det helt overordnede udgangspunkt for arbejdet med den regionale udviklingsstrategi er en vision om at skabe gode rammer for opbygning af et selv bærende samfund, hvor alle har mulighed for at udvikle sig og opretholde livet ved aktiv selvforsørgelse.

Strategien bygger samtidig på erkendelsen af, at de store opgaver, som samfundet står over for, forudsætter et tæt samarbejde mellem Selvstyret og kommunerne. Tilsvarende skal mange af forandringsprocesserne foregå i et godt og dynamisk offentligt – privat samspil, og udviklingen skal ske på et bæredygtigt grundlag.

Dette stiller store krav til arbejdet, og målene kan derfor heller ikke forventes at blive nået fra den ene dag til den anden. Vi taler om en flerårig proces for at nå de overordnede mål, som også forudsætter inddragelse og dialog med borgere og interesseorganisationer i den videre politikudvikling i regionerne. Dette afspejles i mottoet for den regionale udviklingsstrategi: *“Din region – dit valg”*.

Som det fremgår af redegørelsen skal den nationale og regionale udviklingspolitik nødvendigvis forholde sig til de store udfordringer inden for de forskellige sektorer og de overordnede udfordringer, som samfundet står over for, hvis visionen om et selv bærende samfund med god velfærd til borgerne skal nås. Dette er både beskrevet i nærværende redegørelse og i Skatte- og Velfærdskommissionens betænkning.

Jeg skal her fremhæve et par af de vigtigste:

- Økonomiske fremskrivninger viser, at de offentlige udgifter vil løbe fra de offentlige indtægter i nær fremtid og vil derved efterhånden skabe massive underskud i de offentlige finanser. Dette hænger nært sammen med den demografiske udvikling.
- I dag får alt for få af afgangseleverne fra en årgang i folkeskolen en kompetencegivende uddannelse og efterfølgende adgang til et vellønnet job.
- Uddannelsessystemet er i dag ikke tilstrækkeligt sammenhængende, og som konsekvens af de seneste års fremgang i antallet af studerende via den ekstraordinære uddannelsesindsats ses nu i stigende grad flaskehalse i uddannelsessystemet.
- Store dele af de traditionelle erhverv lider under strukturproblemer, men vi står også over for at skulle etablere nye væksterhverv, som kræver andre kompetencer. Det giver behov for både omstilling på arbejdsmarkedet og af erhvervsfremmeindsatsen.
- Der er misforhold på arbejdsmarkedet mellem udbud og efterspørgsel af arbejdskraft. Samtidigt kan en relativ stor del af den potentielle arbejdsstyrke i dag ikke umiddelbart integreres på arbejdsmarkedet. Vi står over for komplekse opgaver, der kræver en helhedsorienteret indsats og et mere inkluderende arbejdsmarked.

Den regionale udviklingsstrategi indeholder syv nationale delstrategier henholdsvis kommunale mål og strategier. De skal dels adressere disse udfordringer, dels gøre det muligt at udnytte de muligheder og komparative fordele landet og de enkelte regioner har i en verden, hvor vi i stigende grad er udsat for konkurrence på tværs af landegrænser. Det er et fælles ansvar at løfte de opgaver, som vi står over, uanset om vi bor i en by eller en bygd.

Redegørelsen bringer Naalakkersuisuts bud på de nationale indsatser og tilsvarende for hver af de fire kommuner. Fælles for disse er ønsket om selv at kunne skabe fremdrift, gode fremtidige handlemuligheder og velfærd for landets befolkning og virksomheder.

Naalakkersuisut finder det hidtidige samarbejde med kommunerne meget opmuntrende og ser frem til det videre arbejde med at søge at realisere de politiske mål og visioner både på nationalt og regionalt niveau. Det er forventeligt, at der i det videre forløb vil kunne opstå uoverensstemmelser omkring de tværgående prioriteringer i forskellige sammenhænge.

Derfor finder Naalakkersuisut det af stor betydning, at der enighed om de store linjer og sigt punkter i den regionale udviklingsstrategi. Det vil gøre det lettere at bygge bro over

eventuelle uoverensstemmelser om enkelte spørgsmål og at holde den langsigtede kurs, som vort land har afgørende brug for i de kommende år.

Det er et fælles politisk ansvar at sikre en sund økonomi med langsigtet balance i de offentlige finanser og en bæredygtig udvikling, hvor det grønlandske folk ikke er tilskuere til udviklingen, men selv formulerer og styrer udviklingen her i landet.

Med disse ord overlades redegørelsen til Inatsisartut med ønsket om en god og inspirerende debat.